

RYHMÄ ERROR ANU OJALA

KIDNAPPAAJA

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

Suomen kirjailijaliitto ja Valtion kirjallisuustoimikunta
ovat tukeneet tämän kirjan kirjoittamista.

© Anu Ojala ja Kustannusosakeyhtiö Otava 2025

ISBN 978-951-1-49520-8

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2025

TORSTAI

LUKU 1

Yleisö seuraa hiiren hiljaa täpötäydessä urheiluhallissa kahden judokan ottelua. Liljan vaalea poninhäntä keinuu liikkeiden tahtiin, ja Oonan pitkät hiukset yrittävät karata pompulasta.

– Lilja voittaa! Ihan varmasti Lilja voittaa, Aamos huudahtaa jännittyneenä ja saa muut säpsähtämään.

– Aamos, huh! Älä säikyttele, Riku henkäisee ja vilkaisee levottomana liikehtivää kaveriaan, joka haroo kaikkiin ilmansuuntiin sojottavia kiharoitaan.

– Sori, Riku! Ottelu on liian jännittävä, Aamos huoahtaa.

– Niinpä! Oona voitti viime vuonna, mutta ehkä nyt on Liljan vuoro, Sara komppaa Aamosta ja heilauttaa tumman etutukkansa silmiltään.

– Tiukille menee, tiukille menee. Toinen ottelu menossa, ja tytöt on tasavahvoja, Riku sanoo, puristelee hermostuneena käsiään ja kiristää sitten nutturaansa.

Äkkiä Lilja putoaa ensin selälleen Oonan tekemällä wazarin arvoisella kosoto-gari-jalkaheitolla ja joutuu sitten

matossa tämän sitomaksi, minkä jälkeen Oona nousee jaloilleen.

Yleisö kohahtaa, kun Lilja ei nousekaan ylös vaan jää hetkeksi tatamille.

– Mitä nyt? Loukkaantuiko Lilja? Aamos hypähtää seisomaan nähdäkseen paremmin.

– Lilja purkaa noin harmistustaan, Sara rauhoittelee Aamosta, joka istuutuu takaisin penkille.

Lilja nouseekin hetken kuluttua ylös ja saa yleisöltä kannustavat aplodit.

Aamos vetää syvään henkeä ja avaa jo suunsa mutta vastoin tapojaan ei sanokaan yhtään mitään.

Lilja nyökkää huolestuneen näköiselle Oonalle osoittaakseen, ettei häntä sattunut.

Sitten Lilja ja Oona asettuvat vastakkain perusotteeseen, edessä olisi kolmas ottelu. Menee hetki ennen kuin matto-tuomari huudahtaa *hajime* ja antaa luvan ottelun aloittamiseen. Siitä alkavat kulua katsomossa jännävién error-laisten mielestä loputtoman pitkät minuutit, kun tytöt kamppailevat voitosta.

Ja sitten Lilja tekee bravuurinsa: hän heittää Oonan ura-nagella, takaheitolla, katon kautta selälleen.

Oona ja Lilja nousevat ylös miltei saman tien. Hetken ajan pettymys näkyy Oonan kasvoilla, mutta kohta hän pyyhkii hikeä otsaltaan ja on taas yhtä hymyä.

Ottelijat ja yleisö odottavat, kun tuomarit neuvottelevat. Lopulta toinen tuomareista astelee tyttöjen väliin, nostaa sitten kätensä ylös ipponin merkiksi ja julistaa Liljan voittajaksi.

Yleisö puhkeaa suosionosoituksiin, ja Aamos hypähtää kädet levällään seisomaan.

– Lilja! Mä tunnen Liljan! Mä tunnen tuon tytön, joka voitti, ja mä tunnen tuonkin tytön, joka tuli toiseksi! Hyvä, Lilja! Hyvä, Oona! Aamos mylvii niin, että huuto kaikuu tatamilla olevienkin korviin.

Lilja ja Oona hymyilevät leveästi ja huiskuttavat Aamokselle. Liljan katse siirtyy sitten Aamoksen taakse.

Lilja punastuu ja kääntää nopeasti katseensa takaisin Oonaan ja tuomariin.

Aamos ei huomaa mitään erityistä tapahtuneen, mutta Sara ja Riku vilkaisevat taakseen nähdäkseen, kuka sai Liljassa moisen reaktion aikaan.

Liljan kanssa samassa judoseurassa treenaava Taneli taputtaa haltioituneena käsiään.

– Tuo Taneli on varmasti se Liljan ihastus, josta se ei ole suostunut puhumaan, Sara supattaa Rikulle.

– Siltä näyttää, Riku nyökyttää.

Yleisö jatkaa taputtamista, kun Lilja ja Oona kumartavat ensin tuomarille, sitten toisilleen ja lopulta yleisölle, minkä jälkeen he halaavat toisiaan leveästi hymyillen.

– La-la-laa, dappa-daa, parhaat judokat ovat Lilja ja Oona! Aamos jatkaa huuteluaan ja alkaa tanssia taustalla soivan musiikin tahtiin.

Sara vetäytyy päätään puistellen ja naurua pidätellen etutukkansa taakse piiloon.

– Lilja ja Oona ovat molemmat voittajia, Riku sanoo.

– Tytöt kilpailevat täsmälleen oikealla asenteella!

Sara vilkaisee uudestaan taakseen. Taneli katsoo yhä liikkuttuneen näköisenä Liljaa.

– Taneli on kyllä tosi ihastunut Liljaan, Sara kuiskaa Rikulle.

Riku vilkaisee Tanelin suuntaan.

– Ehkä tästä vielä syntyy romanssi, hän kuiskaa ja virnistää.

Palkintojen jaon jälkeen Riku, Aamos ja Sara odottavat hallin aulassa Liljaa ja Oonaa. Kun tytöt viimein saapuvat kiiltävät mitalit kaulassaan, he kerääntyvät isoon joukkoalaukseen. Yleisö valuu hiljalleen narikoille, ja aina välillä joku pysähtyy onnittelemaan tyttöjä ja jää hetkeksi tutkimaan mitaleja. Nuoria judokoitakin säntää paikalle, ja Lilja ja Oona pääsevät jakamaan nimmareita ja ottamaan selfieitä faniensa kanssa.

Viimein hallin aulakin alkaa tyhjentyä.

– Meillä oli hyvä matsi, Oona kehuu Liljaa. – Mutta ensi kerralla on mun vuoro viedä kiertopalkinto kotiin, Oona lisää, katsoo Liljan sylissä olevaa pokaalia ja kutittaa Liljan nenää oranssin kaulahuivinsa hapsuilla.

Lilja virnistää.

– Et sä voittoa helpolla tule saamaan. Tämä palkinto muuttaa meille pitkäksi aikaa.

Aamos keskeyttää tyttöjen puheet.

– Muistakaa sitten tulla illalla juhliin. Ollaan suunniteltu parhaat bileet teidän kauden päätösmatsin kunniaksi, Aamos hehkuttaa.

Oona nyökyttää.

– Aamos, sun juhlat ovat legendaarisia. Mikään ei estä mua saapumasta paikalle, Oona lupaa. – Mutta nyt mun pitää soittaa vanhemmille. Ne odottavat täällä jossain, Oona sanoo ja näprää hetken takkinsa taskusta ottamaan sa kännykkää.

Oona jää kulmat kurtussa katsomaan puhelintaan.

Lilja katsoo kaveriaan, jonka koko olemus on hetkessä muuttunut jotenkin torjuvaksi.

– Onko, Oona, kaikki hyvin? Lilja kysyy.

Mietteliään näköisenä Oona nyökkää, pakotetun näköinen hymy käväisee kasvoilla.

– Joo, ei mulla mitään... Kaikki hyvin, Oona vastaa välttelevästi.

– Oona, täällä ollaan, Oonan isän ääni kuuluu sitten yleisölehterille vievän oven edestä.

– Hyvä, isä ja äiti ovatkin tuolla, Oona huoahtaa helpotuksesta ja halaa vielä jokaista kaveriaan erikseen. – Olette parhaita.

– Itse olet, Lilja sanoo.

Lilja, Sara, Aamos ja Riku jäävät katsomaan, miten Oona pinkoo vanhempiensa luo ja miten nämä halaavat Oonaa ja huiskuttavat sitten Liljan ja muiden suuntaan.

– Onnea, Lilja, Oonan isä huikkaa. – Olet kehittynyt valtavasti aivan niin kuin Oonakin.

– Kiitos, Lilja vastaa.

Oona katoaa vanhempineen ulko-oville ja siitä pimenevään talvi-iltaan.

– A-, a-, anteeksi, että häiritseen, Liljan takaa kuuluu pojan ääni.

Lilja ja muut kääntyvät katsomaan tummatukkaista poikaa, joka on ilmestynyt heidän taakseen. Poika rykäisee ennen kuin saa sanottua asiansa.

– Olisin... kröhöm... onnitellut voittajaa, poika ilmoittaa ja katsoo Liljaan, jonka posket punehtuvat.

– Et sä mitään häiritse, Aamos sanoo ja viittooo Tanelia lähemmäksi. – Tänne vain!

Taneli astelee ihan Liljan eteen, ja puna lehahtaa hänenkin kasvoilleen.

– Onnea, Lilja, Taneli puoliksi kuiskaa.

–Tuota... kiitos, kiitos Kaneli... ei kun Taneli... Äh, Lilja ähkäisee sotkeentuessaan sanoissaan ja jää tuijottamaan Tanelia silmiin.

Aamos kääntää katseensa Liljasta Taneliin ja takaisin ja viimein tajuaa, mistä on kyse. Veikeä ilme nousee hänen kasvoilleen.

– Olethan, Taneli, sinäkin tulossa juhliin, Aamos varmistaa Tanelilta, joka nyökkää.

– Olen, siis, jos se Liljalle sopii, hän lisää ja katsoo tätä kysyvästi.

– Joo, sopii, joo, joo... totta kai, Lilja sopertaa.

– Nähdään sitten... illalla, Taneli huoahtaa hymyillen ja lähtee.

Poika kääntyy vielä katsomaan Liljaa, ja yhtäkkiä kuuluu kumea pamaus Tanelin käveltyä päin mainostaulua, jossa mainostetaan päivän judokilpailua.